3 Lei
ECTURA TINERETULUI SPORTIV
FIECARE VOLUM CUPRINDE
O AVENTURA COMPLECTĂ
Un pariu pe viaţa
şi pe moarte
159

UN PARIU PE VIATA SI PE MOARTE

Colectia: Noul Excentric Club
Nr. 159

CUPRINS

Prefaţă..3
I. Idolul chinezesc..5
II. Un pariu câştigat..9
III. Un strigăt în noapte...13
III. O clarificare neaşteptată..17

Prefaţă

Percy Stuart, un tânăr american, foarte bogat, independent şi manierat, maestru în toate sporturile, dorea să fie primit ca membru în renumitul «Excentric Club«.

Dar Percy Stuart nu reuşi mult timp să-şi ajungă ţinta, deoarece statutele clubului prevedeau în mod expres, că nu pot fi primiţi decât 197 de membri.

În afară de această, Percy Stuart avea un duşman de moarte în baronetul Mac Hollister, care căuta, fără cruţare şi prin toate mijloacele, să îngreuneze primirea tânărului american ca membru al clubului.

Totuşi Percy, pătrunzând cu forţa în sala de şedinţe a clubului, obţinu să se admită pentru dânsul o excepţie a statutelor.

S-a pus însă condiţia ca Percy Stuart să rezolve un număr de probleme, propuse de conducerea clubului, număr echivalent cu membrii clubului, adică: 197

Rezolvarea fiecărei din aceste probleme pune la o grea încercare forţa fizică şi spirituală a lui Percy energia sa, precum şi amorul său propriu.

Percy Stuart semnă condiţiunile, primind apoi de la mister William Spencer, preşedintele clubului, o scrisoare, care conţinea prima problemă. Imediat după rezolvarea primei însărcinări, i se înmâna o altă scrisoare conţinând cea de a doua misiune.

……………………………………………………………………………

S-au succedat apoi şi alte însărcinări. Iat-o pe cea de 159-a:

«Colonelul Starbattle a încheiat un pariu pe viaţă şi pe moarte, obligându-se să intre în posesiunea unui idol chinezesc. Dar încercarea aceasta i-ar putea fi fatală.

Percy Stuart e însărcinat să supravegheze orice mişcare a colonelului, iar în caz de nevoie, să intervină pentru a-l salva de pericol«.

«Excentric Club«.

I. Idolul chinezesc

În saloanele «Gentleman Club«-ului din New-York se sărbătorea ziua onomastică a colonelului Starbattle, unul din membrii cei mai distinşi, ai acestui club.

În toate saloanele, domnea o perfectă bună dispoziţie. După supeu, câţiva membri ai clubului se retraseră în sala de fumat, unde se încinse o discuţie animată între doi pasionaţi colecţionari. Aceştia erau Sir Alleghan Snowdon, un englez emigrat, şi mister Eremias Blackwater, posesorul unei mari colecţii de pietre preţioase.

La un moment dat, luă cuvântul Fred Heiland, un german emigrat în America. Acesta făcuse multe călătorii prin toate continentele. Acum povestea despre un foarte interesant obiect, pe care-l văzuse cu prilejul uneia din călătoriile sale.

— În China — începu Heiland — am cunoscut o comuniune, care se închină unui idol în formă de elefant. Acestui idol i s-au ridicat temple monumentale, iar numărul credincioşilor săi e foarte mare. Şeful sectei, care deţine şi funcţiunea de «mare preot«, este posesorul idolului. După modelul acestuia, sunt făcuţi idolii din toate templele. Cu riscul vieţii mele, am reuşit să văd o singură dată acest idol. Nu-i decât imaginea în miniatură a unui elefant, de vreo cinci centimetri, tăiată într-un topaz veritabil de o rară frumuseţe.

— Hm! Ar avea bun loc în colecţia mea! murmură Blackwater.

Heiland continuă:

— Chinezii cred că micul lor idol are puterea să omoare, pe omul care ar încerca să-l fure. Dealtfel, marele preot păstrează idolul ca ochii săi din cap, căci, după concepţia sectei, idolul acesta de topaz e cel care insuflă puteri divine idolilor din toate templele, cioplifi după asemănarea lui. Marele preot se află mai tot timpul în voiaj, vizitând, diferitele temple şi purtând mereu asupra sa idolul de topaz.

— Păcat că idolul acesta se află în China! spuse Snowdon. Altfel, aş încerca să-l obţin pentru colecţia mea.

Asta e imposibil, căci o astfel de încercare te-ar putea costa viata. Să ştii însă, că idolul acesta nu e păstrat totdeauna în China. Marele preot îl duce pe la toate templele comuniunii sale.

— Şi aici, în America?

— Fireşte că da. Există doar un astfel de templu în cartierul chinezesc. Cred chiar, că elefantul e topaz se află acum în New-York.

— De unde ştii lucrul acesta?

— Am văzut în New-York pe marele preot Hung-Li. Unde e el, se afla şi idolul de topaz. Probabil că Hung-Li a venit la New York pentru a vizita templul din cartierul chinezesc.

Blackwater lovi cu pumnul în masă.

— Aş da jumătate din averea mea, ca să pot intra în posesia acestui idol! strigă el.

— Chiar dacă ai reuşi să-l obţii, nu te-ai bucura prea mult de posesia lui! răspunse calm germanul.

Snowdon spuse:

— Eu aş da pentru el întreaga mea avere!

Heiland schiţă însă un gest de indiferenţă.

— Vă certaţi zadarnic, domnii mei? Nimeni nu va putea obţine idolul. Şi acum, permiteţi-mi să-mi iau rămas bun!

După ce plecă germanul, colonelul pe adresă lui Snowdon:

— Spuneai că ţi-ai da întreaga avere pentru acest idol chinezesc!

Pasionatul colecţionar dădu din cap.

— Da, am spus-o şi o repet, cu toată seriozitatea!

— Ei bine! Renunţ la banii d-tale, căci sunt şi eu destul de bogat. Trebuie totuşi să-mi dai ceva! Să-mi acorzi mâna fiicei d-tale Angelica! În schimb, îţi voi aduce elefantul de topaz.

— Vorbeşti prostii, colonele! Idolul acesta nu poate ajunge în mâinile noastre. E de prisos să mai vorbim despre această chestiune.

— Oho, sunt un vechi soldat şi nu mi-e frică nici de dracul, nici de idolul chinezesc! Fac pariu pe viată şi pe moarte cu d-ta, că-ţi aduc idolul!

— Bine, colonele, primesc pariul!

— Aşa însă cum ţi-am propus!

— Da, cu preţul mâinii fiicei mele!

Snowdon rămase puţin pe gânduri. Apoi, el spuse calm:

— De azi în două săptămâni e ziua onomastică a Angelicăi. Dacă-mi vei aduce idolul până în acea zi, atunci vom sărbători şi logodna d-tale cu fiica mea.

— Bine, s-a făcut! răspunse colonelul, cu voce energică.

În pragul uşii, apăruse de câteva clipe un tânăr. Ceilalţi, care discutau cu aprindere, nu observară pe noul sosit. Acesta auzi însă ultima parte a discuţiei lor. La auzul numelui fiicei lui Snowdon, tânărul se îngălbeni la faţă, iar ochii lui sclipiră de furie.

Întorcând cupid, Snowdon îl observă.

— Ah, mister Benett, ce te face să vii aşa de târziu la club?

— Am trecut cu maşina şi am văzut lumină la ferestrele salonului de fumat. Închipuindu-mi că te voi găsi aci, am venit să te iau cu maşina mea acasă, mai ales că a început să şi plouă.

Snowdon se arătă foarte bucuros.

— Eşti foarte amabil, dragul meu! răspunse el. Vom pleca imediat. Noapte bună, domnilor! Iar d-ta, dragă colonele, nu uita că ai numai 14 zile până la expirarea termenului pariului. Cu acest prilej, te invit de pe acum de ziua onomastică a fiicei mele. Sper că vei aduce cu d-ta idolul chinezesc!

Apoi, Snowdon şi Benett părăsiră clubul.

II. Un pariu câştigat

Renumitul sportsman american Percy Stuart fusese înştiinţat de către clubul Excentric cu privire la pariul încheiat între colecţionarul Snowdon şi colonelul Starbottle. Se prea putea ca temerara încercare a colonelului, de a intra în posesia idolului chinezesc, să aibă urmări fatale. De aceia, Percy Stuart fu însărcinat să supravegheze tot timpul pe colonelul Starbottle, iar în caz de nevoie, să intervină, pentru a-l salva din orice pericol.

Germanul Heiland era bun prieten cu Percy Stuart. Amândoi fură invitaţi cu prilejul zilei onomastice a fiicei lui Snowdon. Serbarea avu loc în vila acestuia. Servitorul, care-i primi în hol, era un chinez.

Când noii musafiri intrării în salon, observară lângă soba din colţul încăperii un grup de persoane, care admirau un mic obiect, ce se afla pe etajera de alături.

Printre cei din grup era şi Sir Snowdon, cu părul său cărunt, apoi mister Blackwater şi colonelul Starbottle, cu figura lui severă. Într-un fotoliu, de lângă sobă, se aşezase o tânăra fata, de o frumuseţe răpitoare. Figura ei era însă palidă, iar ochii ei, care priveau micul obiect de pe etajeră, exprimau o vădită nelinişte. Colonelul părea foarte mulţumit, iar Snowdon şi Blackwater admirau cu ochi râvnitori micul obiect.

Grupul de lângă sobă nu observase nou-veniţii. Acum însă, intră în salon şi Robert Benett, care salută cu voce tare:

— Bună seara, Sir Snowdon!

Colonelul, întorcând capul, văzu şi pe Percy Stuart, ceea ce îi aduse o umbră de nemulţumire pe faţă. El se apropie de etajeră şi întinse mâna pentru a lua obiectul expus.

Dar Heiland fu mai iute. Puse mâna pe micul obiect, privindu-l fix.

— Dumnezeule! exclamă el. Cum de ai putut să intri în posesia idolului, colonele?

Starbottle, cam supărat, murmură:

— Foarte simplu! L-am cumpărat!

Percy îşi dădu seama că Starbottle minte. Nu spuse însă nimic, ţinându-se în rezervă.

Heiland, care nu-şi revenise încă din uluială, exclamă din nou:

— Asta nu e posibil, colonele! Obiectul acesta nu e de cumpărat.

Dar colonelul se răsti înfuriat la el.

— Cum de îndrăzneşti să pui la îndoială spusele mele, domnule! Din moment ce afirm eu că l-am cumpărat, să ştii că aşa este! Când e vorba pe bani mulţi, chinezii îşi vând şi idolii! Am cumpărat acest elefant de topaz şi în felul acesta, am câştigat pariul!

Cu priviri triumfătoare, colonelul se uită la frumoasa Angelica. Aceasta nu se mişcă din fotoliul ei, dar aruncă o privire disperată lui Benett care stătea lângă ea, cu figura palidă şi cu ochii sclipind de indignare.

Heiland puse din nou idolul chinezesc pe etajera de lângă sobă.

— E idolul cel adevărat, sculptat dintr-un topaz veritabil, spuse el. Recunosc şi eu că ai câştigat pariul, colonele, dar mă tem totuşi că această reuşită să nu-ţi fie fatală!

— Lasă-mă în pace cu prostiile d-tale! Ce rău ar putea să-mi facă acest obiect neînsufleţit?

Spunând aceste cuvinte, colonelul întoarse spatele lui Heiland. În momentul următor, Blackwater se apropie de german. Se părea că e cam neîncrezător, căci îl întrebă:

— E, într-adevăr, idolul chinezesc? D-ta l-ai văzut doar în China! Oare colonelul nu ne joacă o comedie?

— Nu! Nu-mi pot însă explica cum de a intrat în posesia acestui obiect preţios. E însă idolul veritabil.

Blackwater spuse, hotărât:

— Trebuie să am eu acest obiect! S-ar potrivi de minune în colecţia mea!

Privirile lui străluceau atât de râvnitor, încât Percy Stuart tresări speriat. Avea presimţirea că se pregăteşte o dramă.

Dar colonelul îl întrerupse din gânduri, întrebând cu voce tare pe Snowdon:

— Ei, mister Snowdon, ai făcut pregătirile pentru logodna mea cu miss Angelica! Am câştigat pariul, aşa că…

În acest moment, Angelica se ridică de la locul ei. Tremurând, ea rugă încet pe Benett:

— Dă-mi te rog braţul şi condu-mă în camera mea!

Benett se conformă şi se retrase cu tânăra fată. Colonelul se făcu roşu la faţă de mânie. Dar după câteva clipe, el izbucni în hohote de râs.

— Aha, acum vreţi să-mi faceţi figura! spuse el. Hei, Snowdon, e momentul să-ţi arăţi autoritatea de părinte şi să ordoni fiicei d-tale să rămână aci, pentru sărbătorirea logodnei noastre.

Lui Snowdon îi era foarte penibilă aceasta scenă. El încercă să liniştească pe Starbottle.

— Trebuie să mai ai răbdare câtva timp, dragă colonele! Fiica mea e foarte sensibilă şi n-o pot trata cu asprime.

Dar Starbottle strigă furios:

— S-a îndrăgostit de flecuşteţul acesta de Benett! Să ştii însă că dacă logodna nu se face astăzi, îmi iau înapoi

idolul şi părăsesc imediat această casă!

Starbottle băgă idolul în buzunar, pregătind-se să plece. Dar Blackwater şi Snowdon se apropiară de el rugându-l din nou să se liniştească şi să rămână pe loc. Şi, într-adevăr, Starbottle deveni mai rezonabil. Idolul de topaz însă nu-l mai scoase din buzunar.

Percy urmărise atent întreaga scenă. Fără îndoială că Benett iubea pe Angelica şi ca în acelaşi timp, purta o ură cumplită colonelului, care pretindea s-o ia de nevastă, fiindcă reuşise să câştige pariul. Snowdon şi Blackwater râvneau amândoi să intre în posesia preţiosului idol, dar nu-l puteau suferi pe colonel.

Percy mai observase ceva! În timpul discuţiei, văzuse cum se mişcă de câteva ori o perdea orientală, care despărţea salonul de o altă încăpere.

În cele din urmă, o siluetă apăru de după perdea. Era servitorul chinez. Figura lui părea foarte culmă. Cu voce joasă, el anunţă:

— Masa e servită!

Percy Stuart era convins că servitorul chinez trăsese cu urechea şi că auzise fiecare cuvânt din discuţia de adineauri.

După supeu, domnii se retraseră în salonul de fumat. Cum între timp izbucnise o furtună puternică şi cum moşia lui Snowdon se afla departe de oraş, el propuse oaspeţilor săi să doarmă la el pe timpul nopţii. Toţi primiră invitaţia, iar chinezul apăru din nou, conducând apoi pe musafiri în camerele lor. Blackwater şi colonelul primiră câte o cameră separată, iar Heiland şi Percy Stuart fură conduşi să doarmă într-o singură cameră.

La orele 2 noaptea, toate luminile fură stinse. În vilă domnea o linişte profundă.

III. Un strigăt în noapte

Spre dimineaţă, Heiland şi Percy Stuart fură treziţi brusc din somn. Un strigăt disperat de ajutor alarmase întreagă vilă.

— Ce s-a întâmplat? întrebă Percy Stuart.

— E vocea colonelului! răspunse Heiland.

La aceste cuvinte, germanul sări din pat. Percy se sculă şi el şi-şi îmbrăcă halatul. Amândoi se îndreptară spre uşă, când se auzi din nou strigătul de ajutor. De asta dată însă, strigătul răsună mai slab.

Toţi oaspeţi se alarmaseră. Snowdon era acum în faţa uşii de la camera colonelului, Blackwater se afla lângă el, iar Benett urca scările.

Cu toţii apoi, bătură la uşa colonelului. Uşa însă, era încuiată pe dinăuntru. Ei o deschiseră cu forţa.

Pe parchet, lângă pat, zăcea întins corpul colonelului Starbottle. Figura lui trăda că se petrecuse ceva îngrozitor. Percy Stuart se aplecă spre el, punându-i mâna la inimă. Colonelul era mort.

Snowdon, în culmea disperării, întrebă:

— Ce s-a întâmplat aici?

— Colonelul a murit sufocat! răspunse Percy Stuart. Priviţi-i faţa învineţită şi ochii ieşiţi din orbite! Dacă ar avea pete albăstrui pe gât, aş crede că a fost sugrumat.

Heiland clătină din cap.

— Cum să fi fost sugrumat, dacă dormitorul era încuiat? întrebă el. Am fost doar nevoiţi să spargem uşa!

— Mă gândesc şi eu la lucrul acesta! răspunse Percy. Voi cerceta amănunţit camera. Nu simţiţi ce aer apăsător e aci în cameră?

Benett deschise imediat fereastra. Cu acest prilej, constata că sticla unei ferestre fusese spartă. Gaura nu era prea mare, dar o persoană foarte zveltă s-ar fi putut strecura prin ea.

— Nu cred să fi putut intra cineva pe aci, spuse Benett.

Percy Stuart nu-i răspunse. El se aplecă pe fereastră, care dădea într-o mică verandă. Pe cerceveaua din afară a ferestrei, acoperită de praful udat de ploaie, Percy observă amprentele unor degete. Se putea deci deduce că fereastra fusese deschisă pe dinafară.

Tânărul sportsman cercetă apoi întreaga cameră, însă nu găsi nimic suspect. Hainele victimei erau împrăştiate prin cameră, dar se părea că nimeni nu se atinsese de ele.

Probabil însă că Starbottle se spălase înainte de a se culca, deoarece prosopul era încă ud. Pe lavoar se putea vedea, într-o cutie de cauciuc, o bucată mare de săpun, de culoare roză. Curios era însă faptul că, atât pe masa din mijlocul camerei, cât şi pe covor se aflau mici firimituri de săpun de aceiaşi culoare. Percy nu spuse însă nimic asupra acestei constatări.

El scotoci apoi prin buzunarele mortului. Când se ridică, figura lui era foarte serioasă.

— Cazul este foarte enigmatic, domnii mei!! S-ar părea că nimeni n-a putut să intre în cameră, dar totuşi elefantul de topaz a disparat din buzunarul colonelului.

Toţi cei din cameră scoaseră exclamaţii de surprindere. Nimeni nu ştia ce să mai spună. După câteva clipe de tăcere, Snowdon se adresă lui Percy Stuart:

— Mister Stuart, te rog să faci tot posibilul pentru a clarifica acest caz! Mi-e foarte penibil faptul, că bietul colonel şi-a găsit moartea în casa mea!

Percy îi răspunse:

— Bine, mă voi ocupa de clarificarea acestui caz! Ţin să-ţi spun însă de pe acum, că nu bănuiesc pe niciunul din musafirii d-tale, cu toate că la discuţia de ieri seară, s-au schimbat unele cuvinte foarte violente. De altfel, se poate uşor constata că cineva a încercat să intre pe fereastră în cameră. Geamul este doar spart.

— Poate că l-a spart furtuna! spuse Heiland.

— Posibil! Dar pe cerceveaua dinafară a ferestrei, am observat câteva amprente degetale. Mister Snowdon, d-ta ai în serviciu vreun străin?

— Da, pe chinezul Wang!

— Chinezul d-tale a văzut ieri seară elefantul de topaz şi am observat că se ascunsese după perdeaua din salon, de unde supraveghea toate mişcările colonelului Starbottle. Chinezul acesta e foarte zvelt şi mic de statură, aşa că s-ar fi putut strecura pe fereastră în camera aceasta.

Snowdon datină din cap.

— Ipoteza d-talo nu e întemeiată, mister Stuart! Pe Wang nu-l interesează idolul de topaz, căci el s-a botezat şi e acum creştin. Chiar fiica mea, care face parte din asociaţia creştină pentru convertirea chinezilor, l-a determinat să se boteze. Dar dacă doreşti, voi permite ca Wang să fie imediat arestat.

— Nu, nici într-un caz! Vreau ca, mai întâi, să-l supraveghez câtva timp. Dacă a furat idolul de topaz, înseamnă că el a asasinat pe colonelul Starbottle.

În acest moment, Angelica intră şi ea în cameră. Privind îngrozită cadavrul colonelului, ea întrebă:

— Ce s-a întâmplat! Am auzit un strigăt. Dumnezeule, dar acesta e Starbottle!

Percy încercă să conducă afară pe tânăra fată.

— E mai bine să rămâi în camera d-tale. Linişteşte-te, miss Angelica! Colonelul a căzut victima unei nenorociri, care urmează a fi clarificată. Hai să mergem!

Snowdon însă, mai puse o întrebare fetei:

— Unde e Wang? Să ne aducă cafeaua! Doar nimeni din noi nu mai doarme.

Angelica îi răspunse:

— Wang nu este acasă. Astăzi e joi, ziua de rugăciune a misiunii pentru convertirea la creştinism a chinezilor din New York. Chiar d-ta, tată, i-ai dat permisiunea, ca să poată pleca în fiecare joi în oraş.

— Mi se pare că Wang a fugit, interveni Percy Stuart.

Angelica se uită nedumerită la el, dar Percy îi explică în câteva cuvinte ipoteza sa.

Tânăra fată clătină din cap.

— Greşeşti, mister Stuart, când bănuieşti pe Wang! El e un creştin convins şi nu-l mai interesează idolii. Te asigur că-l voi găsi după amiază printre elevii mei din misiune. Mă voi duce cu trenul în oraş, ca să iau parte la şedinţa şcolii misionare.

— Bine! Nu e exclus ca Wang să fie nevinovat. Te rog însă, miss Angelica, ca astăzi să te însoţească mister Benett! Nu prea am încredere în chinezii convertiţi. Vrei să asculţi de sfatul meu?

— Cu plăcere, mister Stuart!

— Iar pe d-ta, mister Benett, te rog să rămâi toată ziua alături de miss Angelica!

— Da, nu mă voi despărţi de ea!

— Atunci totul e în regulă. Plec şi eu în oraş cu mister Heiland şi cu mister Blackwater. Şi aşa, aici nu mai pot face nimic. La New-York voi anunţa poliţia despre moartea colonelului Starbottle.

III. O clarificare neaşteptată

Maşina în care se afla Percy Stuart şi însoţitorii săi se opri în faţa casei lui mister Blackwater, unde colecţionarul se dădu jos. Percy îşi continua drumul spre vila sa, fiind însoţit de germanul Heiland. Aici, se sfătuiră amândoi asupra mijloacelor pentru clarificarea enigmaticului caz.

În cele din urmă, ei luară o hotărâre. Heiland trebuia să caute pe marele preot Hung-Li, pentru a se interesa cum de a ajuns colonelul în posesia elefantului de topaz, iar Percy îşi propuse să se ducă în cartierul chinezesc şi să se furişeze în templul în care se afla idolul cioplit după modelul celui furat. Percy avea credinţa că va găsi acolo pe Wang. În felul acesta, ar fi demascat că servitorul chinez juca un rol dublu. Deci, un motiv temeinic pentru arestarea lui.

Tânărul sportsman se întoarse abia seara acasă. Era cam nemulţumit de rezultatul cercetărilor sale. Reuşise să se strecoare în templul chinezesc, dar nu zărise acolo pe chinezul Wang. Percy era foarte curios să afle dacă Angelica găsise pe Wang la cursurile şcolii misionare. De asemenea, aştepta cu mare nerăbdare să audă cele aflate de Heiland de la marele preot Hung-Li.

Intrând în holul vilei sale, Percy dădu de germanul Heiland.

— Ah, d-ta eşti, mister Heiland!

— Da, te aşteptam, ca să-ţi raportez cele ce am constatat. De fapt, nu-ţi aduc nici o noutate, în afară de

aceia că Hung-Li şi-a părăsit hotelul dispărând fără urme. L-am căutat prin întreg cartierul chinezesc, dar nu l-am găsit. Din cele constatate în rândurile chinezilor, am impresia că ei pregătesc ceva rău. Sunt foarte agitaţi.

În acest moment, Bob intră şi el în hol, venind de sus.

— Mister Stuart, vă aşteaptă un domn în biroul dvs.! spuse el.

Când Percy se urcă în biroul său, fu întâmpinat de Snowdon, care părea foarte agitat.

— Salvează-mi fiica, mister Stuart!

Foarte surprins, Percy îl întrebă:

— Dar ce s-a întâmplat cu ea!

În loc de răspuns, Snowdon întinse lui Percy un bileţel, cu următorul conţinut:

> «Dacă nu înapoiaţi imediat elefantul de topaz, Angelica va plăti furtul acestuia cu viata ei, ca şi colonelul«.

Snowdon adăugă:

— Bileţelul acesta l-am găsit în camera mea. Ce să fac, mister Stuart! Angelica, după cum ştii, s-a dus în oraş.

Percy încercă să-l liniştească.

— Dar e însoţită de Benett!

Heiland, care citise şi el bileţelul, ridică nedumerit din umeri. Percy Stuart îi spune.

— Bileţelul acesta e de mare importanţă pentru noi, căci ne trădează că idolul de topaz nu se află în posesia chinezilor. Unde ar putea fi însă? Bănuiam cu toţii că ucigaşul a furat elefantul de topaz. Se pare însă că lucrurile stau altfel.

Percy nu mai avu timp să continue, căci uşa se deschise brusc, iar Benett intră ca o furtună în cameră.

— Angelica a dispărut! spuse el. Ea a fost răpită. Am aşteptat-o zădarnic la poarta şcolii misionare. După câtva

timp, m-am interesat şi am aflat că plecase de mult de acolo, fiind însoţita de Wang. Desigur că a fost atrasă într-o cursa. Mister Stuart, te implor s-o salvezi!

Percy se ridică de la locul său şi se adresă lui Heiland:

— Am neapărata nevoie de ajutorul d-tale, mister Heiland!

— Cu plăcere! Îţi stau la dispoziţie.

— D-ta ştii unde se află templul chinezesc. Eu voi scrie un bilet inspectorului de poliţie Mac Fadden. Te rog sa i-l predai imediat, iar el îţi va pune la dispoziţie mai multe echipe de poliţişti, care vor înconjura templul, fără ca să fie observaţi. Sunt convins că, folosind un pretext oarecare, Wang şi-a atras stăpâna în templul chinezesc unde ea este ţinută prizonieră. Trebuie să ne grăbim, ca să nu fie transportată în altă parte!

Între timp, eu voi pleca cu mister Snowdon la vila lui, ca să cercetez încă o dată amănunţit camera în care a fost asasinat colonelul. Din moment ce chinezii, nu sunt în posesia idolului, înseamnă că acesta se mai afla în camera vilei şi sper că-l voi găsi. Apoi, noi vom veni cu idolul la templul chinezesc, ca să salvăm pe miss Angelica.

— Dar eu ce să fac? întrebă Benett. Să stau cu braţele încrucişate?

— Poţi să însoţeşti pe mister Heiland şi să supraveghezi templul. Nu încerca însă să pătrunşi în clădire, până ce nu voi veni eu cu idoul chinezesc. Altfel, încercarea ţi-ar putea fi fatală.

— Dar dacă nu găsiţi idolul?

— Sunt sigur că-l voi găsi!

....

În drumul spre vila lui Snowdon, Percy rămase tăcut. Se gândea la firimiturile de săpun, pe care le descoperise pe covorul şi pe masa din mijlocul camerei. Pentru ce tăiase oare colonelul bucata de săpun?

Deodată, Percy tresări. Snowdon se uită mirat la el.

— Ce s-a întâmplat, mister Stuart?

— Ştiu acum unde se află idolul!

Maşina se opri în fata vilei, iar Snowdon intră primul în casă. Percy rămase puţin în parc, pentru ca să cerceteze terenul.

După câteva minute, fereastra camerei de sus fu brusc deschisă, iar Snowdon strigă pe Percy Stuart:

— Vino sus, mister Stuart, căci s-a înregistrat o nouă victimă în camera aceasta!

Percy Stuart urcă repede scările şi intră în camera de la primul etaj. Simţi din nou că aerul e greu şi apăsător. Lângă uşă, zăcea cadavrul unui câine. Snowdon arătă spre animal:

— Câinele meu devotat! spuse el. Probabil că, fără să-mi dau seama, l-am închis aici în cameră. Dar camera aceasta să fie oare vrăjită?

— Nu, acum ştiu totul! Nu-i aşa că această cameră n-a fost folosită până acum?

— Nu, n-am folosit-o mult timp. Colonelul a fost primul care s-a culcat aci.

— Mi-am închipuit şi eu lucrul acesta, căci în caz contrar s-ar fi înregistrat şi alte victime. Însărcinează pe un tehnician să examineze amănunţit camera. Va constata o spărtură la o ţeavă a caloriferului, din care cauză gazele toxice au umplut camera. De aceia, câinele a murit asfixiat.

— Dar colonelul?

— A avut şi el aceiaşi soartă! Chinezul care a spart geamul, făcând astfel ca gazele să iasă afară, a observat probabil că bietul colonel e pe moarte. Superstiţios însă, ca toţi chinezii, şi-a închipuit că e vorba de o minune a idolului furat.

— Dar unde se află elefantul!

— Aici!

La aceste cuvinte, Percy Stuart luă bucata de săpun de

pe lavoar şi o rupse în două. Micul elefant de topaz căzu jos.

— Colonelul se temea să nu-i fure cineva idolul. De altfel, trebuie să-ţi precizez că el n-a cumpărat idolul, ci l-a furat de la marele preot. Ieri seară, când a băut cam mult, a avut o ceartă cu Blackwater, care râvnea să intre în posesia idolului. Temându-se să nu-i fie furat de Blackwater, sau de vreun chinez oarecare trimis de marele preot, colonelul a făcut o gaură în bucata de săpun şi a vârât idolul înăuntru. Apoi, a lipit la loc bucăţile de săpun. Firimiturile de pe covor şi de pe masă, m-au făcut să înţeleg acest lucru.

....

După o oră, Percy Stuart şi Snowdon ajunseră în cartierul chinezesc. Templul era înconjurat de poliţişti. Heiland îi întâmpină.

— Chinezii s-au adunat în templu! spuse el. Cred că, printre ei, vom descoperi pe asasinul colonelului.

Dar Percy clatină din cap.

— Colonelul a murit asfixiat de gazele toxice, emanate printr-o spărtură a ţevii caloriferului. Nu l-a omorât nimeni. Vom restitui chinezilor idolul lor, iar Angelica va fi eliberată. Dar unde e Benett?

— Acum câteva minute mai era la postul său. Mi se pare însă că şi-a pierdut răbdarea şi a intrat singur în templu!

— Atunci nu trebuie să mai pierdem niciun minut! Anunţă pe toţi poliţiştii, Heiland! La un semn al meu, veţi pătrunde cu toţii în templu. Eu mă duc înainte, iar voi mă veţi urma!

Percy se strecură în templu, unde se oficia serviciul religios. El dădu la o parte o perdea exotică, privind înăuntru. Templul era slab luminat. În mijlocul său, pe un postament, se afla un elefant uriaş de piatră, luminat de câteva reflectoare. Deodată, capul mecanic al idolului fu ridicat în sus, iar o dâră de fum ieşi din gura lui. În acelaşi

moment, se auzi un strigăt strident. Era vocea lui Benett.

Percy îşi scoase revolverul, păşind spre mijlocul templului.

— Mâinile sus! strigă el.

Chinezii, intimidaţi, se dădură la o parte. Benett scăpat din mâinile lor, se refugie la Percy Stuart. În acelaşi moment, Percy dădu signalul de alarmă, iar poliţiştii pătrunseră înăuntru.

Chinezii nu opuseră nicio rezistentă. Când Percy le înapoie elefantul de topaz, ei scoaseră pe Angelica, pe care o ţinuseră ascunsă într-o încăpere secretă a templului.

Wang, care-şi atrăsese stăpâna în templu, fu şi el lăsat liber. Potrivit sfatului lui Percy, politia nu sancţionă pe nimeni din chinezi.

A doua zi, Percy Stuart primi din partea clubului Excentric

Cea de a 160-a însărcinare.

«Un tânăr ziarist a câştigat o tabacheră de aur la o loterie. Acest câştig însă, l-a vârât într-o serie de conflicte grave, din care numai un singur om e în stare să-l descurce. Acesta e Percy Stuart, căruia îi dăm însărcinarea să vină în ajutorul tânărului ziarist«.

«Excentric-Club«.

---- VA URMA ----

Noul Excentric Club

Publicațiune periodică. Apare Sâmbătă.

Titlul primelor 160 de volume:

83. In ghiarele pasiunii.
84. Omul din lună.
85. Castelul depe Rin.
86. Carnavalul din Veneția
87. Sărmanul milardar.
88. Patru săptămâni actor de cinema
89. Banditul din BlackHills.
90. Intre canibali.
91. Fata Morgana.
92. Cantonul 113
93. Fortul Stephenson.
94. Fantoma Galbănă.
95. Furtul „Helenei"
96. Corabia morții
97. Castelul indian
98. Tăietorul de lemne din Rio Gila
99. Prințesa dolarilor
100. Testamentul
101. Unde este căpitanul Birkwood
102. Prisonierul eschimoșilor.
103. Tabloul lui Tinsoretto.
104. Vulturii din Sierra Nevada.
105. Securea de aur.
106. Lacul înghețat.
107. Copilul tribului.
108. Minunea.
109. Țara lui Robinson
110. Regina din Takuravă
111. Pușcăriașul din Noua-Caledonie
112. In jungla australiană.
113. Sydney la Welbourne cu bicicleta
114. Războiu iepurilor.
115. Insula Fericitilor.
116. Sterua.
117. In Kaffa.
118. Sabia lui Napoleon.
119. Rebeliunea negrilor.
120. Spaima Congo-ului.
121. Secretul Catacombelor.
122. In țara Skipetarilor.
123. Studentul din Oxford.
124. Cerșetorul orb.
125. Demascarea vânzătorului de fete.
126. Dragoste de țigan.
127. Crima din grotă.
128. Un faliment de 10 milioane.
129. Conductorul trenului Orient-Expres
130. Misterele Fortăreței.
131. Secretul Mumiei.
132. Secretul Stâlpului.
133. Sub străzile New-Yorkului.
134. Schimb fatal.
135. Serul.
136. Misterul Moartei.
137. Călugărul din Lincoln.
138. Crima în Film.
139. Moartea lui Vanderstyft.
140. Crima din ziua Independenței.
141. Dispariția doctorului Jekyll.
142. Perlele.
143. Falsificatorii de bancnote.
144. Casa Groazei
145. Misterul Fântânei.
146. Secretul tavernei de Opium.
147. Mesagiul din Martie, partea I-a.
148. Mesagiul din Martie, partea II-a.
149. Omul cu ochii de pisică
150. O Escrocherie îndrăzneața
151. Enigma Vilei Hale.
152. Bancnota No 333444.
153. Clubul Cocoșatilor.
154. Moartea indiană.
155. Rolul dublu.
156 Loja misterioasă.
157. Mortul din Automobil.
158. Safirul Milionarei.
159. Un pariu pe viața și pe moarte
160. Tabachera de aur.

Noui volume în pregătire!

Editura „Excenrric Club", Cernăuți, Căsuța Poștală 28.
Aprobat deServ. Cenz. al Pref. jud. Cernăuti 18-5 1934.